

O singură femeie

Crina Lazăr

O singură femeie

Până acum,
o singură femeie
ai reușit să suporti,
și nici pe aceea în fiecare ceas.
Nu te poți plânge
de prea grea încercare.
În amurg o pierzi printre gene,
în zori o pierzi printre nori.
Dacă plouă,
smulge stelele
ce răstignesc de veacuri
eternitatea
pe bolta lumii
și-ți inundă visele
cu ochii ei ce nu stiu să doarmă.
Cel stâng zboară
printre zâmbete,
mai mereu, de vreo frumusețe
agățate.
Cel drept poartă săgeți
menite să sperie câinii
vânătorilor de naivitate.
Dacă e soare,
în inimă-i cresc fluturi
de toate culorile,
din degete-i curg
picături de tandrețe
și din rutină
face o sărbătoare.
Când pleacă,
lumina te strânge,
iarba îți taie tălpile
și vrăbii uimite
ți se sparg de frunte.
Când e lângă tine
certitudinile își pierd echilibrul
și cad într-o liniște stranie...
Iar tu... din când în când,
te lepezi de tine,
să rămână doar ea,
înflorată și vie.